

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. - Posamezna številka 1— Din.

Ob 1900 letnici.

Na veliki petek letošnjega leta poteče 1900 let, odkar je umrl naš božji Zveličar na križu za odrešenje sveta. Vsako leto nas obletnica Gospodove smrti pretrese. Ob letošnjem spominu bomo imeli pač še posebno čuvstva. Proglasil je sv. Oče izredno sveto leto. Križi in nadloge življenja nas pa tudi morajo voditi pod križ, da najdemo tam moči in zaupanja.

Lepi so vsi cerkveni obredi velikega tedna. Eden najbolj pretresljivih je pa obred razkrivanja križa na veliki petek. Zlasti letos bodimo pri razkrivanju in pri češčenju svetega križa, katerega se bomo še bolj goreče udeleževali, z vso hvaležnostjo in vdanostjo.

Cerkveni obredi pri razkrivanju in češčenju svetega križa nam nudijo dosti svetih misli:

Glejte les križa, na katerem je viselo zveličanje sveta.

Pridite, molimo.

Ljudstvo moje, kaj sem ti storil, ali s čim sem te užalil, daj, odgovori mi! Izpeljal sem te iz egiptске dežele: ti pa si pripravilo križ svojemu Odrešeniku.

Sveti Bog!

Sveti Bog!

Sveti Močni!

Sveti Močni!

Sveti Nesmrtni, usmili se nas!

Sveti Nesmrtni, usmili se nas!

Vodil sem te skozi puščavo štirideset let, hranil sem te z mano in te pripeljal v deželo, bogato in dobro: ti pa si pripravilo križ svojemu Odrešeniku.

Sveti Bog...

Kaj bi ti moral še storiti in ti nisem storil? Zasadil sem te kot svojo najizbranjejšo vinsko trto: ti pa si mi postalo vse grenko, saj si mi s kisom gasilo žejo in s sulico si prebodlo stran svojemu Odrešeniku.

Sveti Bog...

Zaradi tebe sem udaril Egipčane in njih prvorojence: ti pa si me izročilo, da so me bičali.

Ljudstvo moje, kaj sem ti storil, ali s čim sem te užalil, daj, odgovori mi!

Izpeljal sem te iz Egipta in potopil faraona v Rdečem morju: ti pa si me izročilo velikim duhovnikom.

Ljudstvo moje...

Odril sem morje pred teboj: ti pa si s sulico odrilo mojo stran.

Ljudstvo moje...

Hodil sem pred teboj v oblačnem stebru: ti pa si me vodilo pred sodni stol Pilatov.

Ljudstvo moje...

Z mano sem te hranil v puščavi: ti pa si me udarjalo v obraz in bičalo.

Ljudstvo moje...

Napojil sem te z rešilno vodo iz skale: ti pa si me napojilo z žolčem in kisom.

Ljudstvo moje...

Zaradi tebe sem udaril kananejske kralje: ti pa si me s trsom bilo po glavi.

Ljudstvo moje...

Kraljevsko žezlo sem ti dal; ti pa si me kronalo s trnjem.

Ljudstvo moje...

Dvignil sem te s silno močjo: ti pa si me obesilo na les križa.

Ljudstvo moje, kaj sem ti storil, ali s čim sem te užalil, daj, odgovori mi!

Tvoj križ, o Gospod častimo in tvoje sveto vstajenje slavimo in proslavljamo: zakaj, glej, po križu je prišlo veselje na ves svet.

Gospod se nas usmili in nas blagoslovi! Njegovo obličje naj zasiže nad nami in naj se nas usmili!

Tvoj križ...

Zvesti križ, o ti edino

prečastljivo drevo:

s tako krono, s takim cvetjem

v gozdu ga nič več ne bo.

Proti jezuitom.

Dne 17. februarja so dr. Oton Gavrančič in še 61 narodnih poslancev predložili narodni skupščini v Belgradu zakonski osnutek o prepovedi delovanja Jezusove družbe na ozemlju Jugoslavije. Podpisali so ta os-

nutek med drugimi tudi: Jakob Zemljič, dr. Ljudevit Pivko, Ivan Lončar, dr. Stane Rape, Rasto Pustoslemšek, Anton Hajdinjak, Lovro Petovar, dr. Bogoslav Spindler. Zakon, če bi bil potrjen, bi se razširil tudi na lazarišče, na družbo sv. Srca Jezusovega kakor tudi na vse moške in ženske redove, za katere se ugotovi, da stojijo v neposredni zvezi z redom Jezusove družbe.

Katoliški Slovenci smo z vsemi cerkvenimi redovi, ki delujejo med nami, zelo povezani. Ceniti znamo njihove velike zasluge. Zato smo nekam ostrmeli ob tem osnutku in smo kar trdno prepričani, da ta osnutek vendar ne more postati zakon. Bil je pa ta osnutek podlaga mnogih razmotrivanj in vprašanj. Tudi v naši župniji. Prav je, da ponatisnemo važna tozadevna razmotrivanja odličnega slovenskega tednika „Domoljuba“ z dne 8. marca 1933. Ker v Trzinu prevladuje dnevno časopisje, mnogim ta razmotrivanja niso znana! Evo:

Dne 17. februarja 1933 so se v našem javnem življenju prvič glasno čule besede, ki so jih doslej samo šepetali v gotovih krogih. Katere so te besede? Čujte jih! Glasijo se: Jezuiti je treba pregnati iz države ali pa jih vse skupaj poslati na otok Vis v pregnanstvo, zakaj oni so nevarnost za mir in red v naši državi in njihovo delo je usmerjeno proti koristim našega naroda in države. Od kdaj tako? sprašuje katoliški svet.

Skupina narodnih poslancev, ki je nedavno vložila v belgrajski narodni skupščini tozadevni predlog, ga utemeljuje med drugim takole: Jezuiti polagajo prisego poslušnosti sv. Očetu. Oni so dolžni, da se slepo pokorijo svojim predstojnikom in njihovim generalom, ki biva v Rimu, se za naš narod ne briga, ker je tuje narodnosti. Zato jezuiti ne morejo biti narodni delavci.

Zdaj pa poglejmo поблиže, če imajo ti „dokazi“ kako vrednost.

Resnica je, da jezuiti polagajo prisego poslušnosti papežu. Vendar ta prisega ni neomejena. Sv. Oče ne more ukazati jezuitom, da n. pr. lažejo, da kradejo, da grabijo tujo lastnino, da zastupijo protivnika, da pokrivem priče ali da naj ne ljubijo svojega naroda. Vsa taka dejanja se protivijo naravnemu in božjemu zakonu, ki veže tudi sv. Očeta in njegove vernike. Torej že radi tega ne morejo biti jezuiti nevarni za mir in red v državi.

Sv. Oče ne more dalje zahtevati od jezuitov, da uče n. pr., da Jezus ni sin Božji,

ali katerikoli drugi, Evangeliju nasprotni nauk. Dokler se bodo jezuiti držali sv. Evangelija, ne bodo rušitelji miru in reda v državi. Pokorščina, ki jo jezuiti papežu slovesno obljubijo, velja samo za one stvari, v katerih smo dolžni tako mi kakor vsi drugi verniki slušati sv. Očeta. Papež je naš najvišji cerkveni poglavar, zato ga moramo ubogati v vseh cerkvenih zadevah pa tudi v vsem kar spada v delokrog vere, krščanskega življenja in cerkvene discipline. V posvetnih, političnih, narodnih in gospodarskih vprašanjih pa moramo papeža slušati le toliko, kolikor se ta posvetna, politična, narodna ali gospodarska vprašanja tičejo naše vere in naše duše. Par primerov! Sv. Oče ti ne more ukazati, da poseješ svoje polje z žitom in ne s koruzo, ukaže pa lahko, da ne smeš sejati žita na Gospodov dan. Papež ti ne more zabraniti vsakdanje telovadbe in sprehoda na čistem zraku, zapove ti pa lahko, da vršiš oboje v poštenu družbi, ker se vse to tiče tvoje duše. To pokorščino smo obljubili mi verniki pri sv. krstu in pri sv. birmi, duhovniki in škofje vsega sveta pri posvečenju, tako tudi vsi redovniki in redovnice. Če je torej nujno, da se dobra stotina jezuitov izžene iz države, zato ker so obljubili pokorščino, zahteva doslednost, da se požene iz države tudi ostalih pet in pol milijona jugoslovanskih katolikov, zakaj tudi ti so obljubili poslušnost Cerkev in sicer prav v taki meri kot zasvoženi jezuitski red. Tako in nič drugače po zakonih logike. — Mi pa pravimo: kolika sreča, ko bi se vsi tisti, ki danes tirajo jezuite v pregnanstvo, pokorili papežu v pogledu njegovih navodil o mednarodnem miru, o socialni pravičnosti, o krščanski družini, o vzgoji mladine in o drugih važnih življenjskih vprašanjih! Če bi bilo tako, ali bi bil mir in red sploh kje ogrožen?

Pojem nacionalnega delavca je zelo gibljiv. Kadar jezuiti pridigujejo, izpovedujejo, poučujejo ali izdajajo versko časopisje za pošteno vzgojo naroda, delajo več za mir in red v državi in si pridobivajo večjih zaslug za domovino in narod, kakor narodnjakarski perimejduševci na političnih zborovanjih s svojimi nacionalnimi deklamacijami. Jezuiti s svojim delom čuvajo v narodu spoštovanje do zakonite oblasti, pozivajo ljudstvo k poštenosti in odvrčajo narod od prevratnih načel. In ali niso vse to temeljni kamni, na katerih sloni vsaka država?

Jezuiti so katoliški redovniki. Cerkev čuva nad njimi in Cerkev jih brani. Poditi

jezuite v pregnanstvo, pomeni otvoriti kulturni boj v škodo miru in reda v državi, morda pa tudi v pogubo naše vse nam drage domovine. To naj si zapomnijo vsi tisti, ki so jim naši vrli jezuiti trn v peti.

To in ono.

Velikonočno sv. spoved je premnogo faranov opravilo ob lepi duhovni obnovi za moške in za dekleta ter na dan celodnevne čiščenja. Kdor je pa zaostal, ima še dosti časa in prilike. Kakor vsako leto, bo tudi letos na cvetno soboto zvečer in na cvetno nedeljo na razpolago tudi tuj spovednik. Včasih so rekli: Kdor za veliko noč ne prejme sv. zakramentov, nima pravice do „žegna“!

Bolnike in onemogle bomo za Veliko noč previdevali na domu v tem-le redu: v torek 4. aprila po Dolini, v sredo 5. aprila pri Sveti Ani, v sredo 5. aprila (sv. spoved) in v četrtek 6. aprila (sv. obhajilo) po Trziču in Bistrici. Svojci naj bolnike pravočasno prijavijo! Tisti, ki ne morejo po klancu v župno cerkev, pridejo lahko k sv. spovedi v cerkev sv. Andreja v četrtek 6. aprila zjutraj ob 7. uri.

Skupen shod verskih organizacij bo, kot vsako leto, tudi letos najbrže na belo nedeljo popoldne v „Našem domu“. Pri tem shodu se bodo pobirali darovi za sirotišče in zavetišče. Zahvalili se bodo pa letos le najmanjši varovanci.

V dekliško Marijino družbo je bilo sprejetih 26. marca trinajst deklet. To je bil najlepši zaključek lepe dekliške duhovne obnove.

Duhovni šopek je poklonila naša župnija prevz. g. škofu Gregoriju za god in petdesetletnico. Obsegal je 9670 cvetov. Jubilej nadpastirja je bil kar nekaka duhovna obnova in pesem verskega navdušenja v naši škofiji.

Šolski otroci iz Doline in od Svete Ane so v cerkvi enakopravni s trziškimi in tvorijo enako vrste šolarjev pri sv. maši. Naj se ne potikajo drugod! Tudi v prejetju sv. zakramentov naj ne zaostajajo!

Oznanila za april.

2. Tiha nedelja, prva v mesecu. Službe božje kot vsako nedeljo. Zjutraj mesečno skupno sv. obhajilo za moške in fante. Mesečnim obiskovalcem mize Gospodove naj se pridružijo tudi tisti, ki še niso izpolnili velikonočne dolžnosti.

7. Prvi petek v mesecu in spomin Marije sedem žalosti. Na predvečer od osemih do devetih v župni cerkvi skupna molitev svete ure. Zjutraj ob pol šestih bo nagovor, potem pa skupno sveto obhajilo za žensko Marijino družbo. Ob šestih bo org-lana sv. maša pred Najsvetejšim za žive in mrtve članice ženske Marijine družbe.

9. Cvetna nedelja. Službe božje kot navadno ob nedeljah. Ob tridelet na deset se vrši slovesni blagoslov oljk in zelenja, nato pa procesija okoli cerkve. Zaradi pasijona — popis Jezusovega trpljenja po evangelistu sv. Mateju, ki se bere med sveto mašo — ta dan ni pridig.

11. Veliki torek. Med sv. mašo se bere popis Jezusovega trpljenja po evangeliju sv. Luke.

12. Velika sredo. Med sv. mašo se bere pasijon po evangeliju sv. Marka. Popoldne ob štirih so pete jutranjice.

13. Veliki četrtek. Ta dan je spomin zadnje večerje, postavitve zakramenta sv. Reš. Telesa, Jezusovega krvavega potu na Oljski gori in Judovega izdajstva. V spomin na postavitve sv. maše je ta dan samo ena sv. maša. Sv. obhajilo se deli prvič ob pol 6. uri zjutraj. Ob 9. uri je slovesna sv. maša. Pri glorijski zapoj orgle in zvonovi, ki potem do velike sobote utihnejo v spomin na Jezusovo trpljenje. Med slovesno sv. mašo se bo zadnjič delilo sv. obhajilo, h kateremu pristopite v obilnem številu. Po sv. maši se prenese sv. Rešnje Telo v kapelico (spomin Jezusove poti na Oljsko goro). Po kratkih molitvah v kapelici se prične razkrivanje oltarjev, kar nas spominja, da so Jezusa ob smrti oropali oblačil in da so jih vojaki med seboj razdelili. Popoldne ob 4. pete jutranjice. Zvečer ima v kapelici uro molitve dekliške Marijine družbe od 7. do 8. ure (sveta ura), ženska Marijina družba pa od 8. do 9. ure (23. ura).

14. Veliki petek (spomin smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa). Ob 6. uri zjutraj križev pot; ob 8. uri se prične sv. opravilo Najprvo tiho žalovanje nad grehi sveta, ki so zakrivali Jezusovo smrt (mašnik leži pred oltarjem), nato branje iz stare zaveze (o velikonočnem jagnjetu) in popis Jezusovega trpljenja po sv. Janezu. Potem molitve za vse ljudi celega sveta, odkrivanje in čiščenje sv. križa, potem mašne molitve velikega petka, nakar se prenese sveto Rešnje Telo v božji grob. Popoldne ob 4. uri pete jutranjice. Zvečer ob tri četrt na osem (7:45) je postna pridiga in petje žalostnih cerkvenega pevskega zbora.

15. Velika sobota. Ob 7. uri zj. je blagoslov ognja, od katerega se potem prižgo tudi luči v cerkvi, blagoslov velikonočne sveče, branje prerokb iz starega zakona, blagoslov krstne vode in nato slovesna sveta maša med katero pri glorijski zapoji orgle in zvonovi. Vsi obredi velike sobote so se včasih opravljali ponoči od sobote na nedeljo. Sveto obhajilo se deli na veliko soboto samo med sv. mašo.

Vsak post preneha na veliko soboto opoldne.

Blagoslov velikonočnih jedil se vrši na veliko soboto popoldne na Bistrici, po Dolini in pri Sveti Ani, kakor tudi na vmesnih krajih po običajnem redu. Za bistriško sosesko se bo delil blagoslov na dveh mestih: najprvo ob 1 pop pri Koširju poleg kolodvora in potem pri Aljančiču na Bistrici. V župni cerkvi bo blagoslov jedil točno ob 2., pri sv. Andreju pa ob pol 3. popoldne.

Slovesno vstajenje in procesija se vrši po slovesnih jutranjicah, ki se prične ob tridelet na pet popoldne. Procesija se vrši po običajnem redu. Oni, ki vršijo pri procesijah kakšno častno službo, naj bla-

govorijo biti točno na mestu. Med procesijo stati na trgu je nespodobno!

16. **Velika noč.** Ob 6. sv. maša z dvema blagoslovoma, ob 8. z enim, ob 10. slovesna peta sv. maša z leviti in z dvema blagoslovoma. Popoldne ob 3. slovesne pete liturgije.

17. **Velikonočni pondeljek,** nezapovedan praznik. Službe božje kakor ob nedeljah.

18. **Velikonočni torek.** Ob 6. orglana farna sv. maša. Ob 10. sv. maša v cerkvi sv. Jožefa.

23. **Bela nedelja.** Službe božje v navadnem redu. Pri vseh treh sv. mašah je letno darovanje za oba g. g. kaplana.

24. **Sv. Jurij.** Ob šestih je v župni cerkvi orglana sv. maša pri oltarju sv. Jurija. Ob desetih je sv. maša pri sv. Juriju nad Bistrico za soseseke z darovanjem za cerkev.

25. **Sv. Marko.** Ob šestih je v župni cerkvi orglana sv. maša. Ob sedmih gre iz župne cerkve procesija v cerkev sv. Jožefa, kjer je sv. maša s pridigo. Po opravi se vrne procesija po krajši poti nazaj v župno cerkev.

30. **Druga nedelja po Veliki noči.** Službe božje v navadnem redu. Ob desetih je tudi sv. maša s pridigo in darovanjem v cerkvi sv. Jurija nad Bistrico.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 2., vesoljna odveza 16.

Dekliška Marijina družba: shod 23., skupno sv. obhajilo 30.

Marijina družba za žene: shod in skupno sv. obhajilo z družbeno sv. mašo 7, drugi shod 23.

Fantovska Marijina družba: shodi po oznanilu v cerkvi.

Oba Marijina vrtca: shodi po oznanilu v cerkvi.

Mladinska pobožnost: na cvetno nedeljo ob dveh popoldne.

Mesečna šolska sv. spoved: Za meščansko šolo 29., za dečke osnovnih šol 22., za deklice osnovnih šol 8.; vedno popoldne ob treh in drugo jutro po osmi sv. maši skupno sv. obhajilo.

Župnijska kronika za februar 1933.

Februarja v naši župniji rojenih: 8.

Februarja v naši župniji poročenih:

1. **Janežič Janez,** strojni ključavničar, Tržič, Ljubljanska cesta 18 in **Kralj Stanislava,** zasebnica, Tržič, Pot na pilarno 3, poročena 4. februarja.
2. **Primožič Mihael,** gozdni čuvaj, Slap 44 in **Avguštin Neža,** služkinja, Tržič, Pollaka Viljema ulica 6, poročena 4. februarja.
3. **Hladnik Franc,** sedlar, Slap 111 in **Šorn Bronislava,** zasebnica, Tržič, Glavni trg 28, poročena 11. februarja.
4. **Meglič Jožef,** voznik, Dolina 101 in **Gaberc Katarina,** delavka, Dolina 101, poročena 11. februarja.

5. **Sušnik Rudolf,** sedlar v tovarni, Tržič, Blejska cesta 3 in **Smolej Ana,** delavka, Tržič, Pollaka Viljema ulica 5, poročena 18. februarja.

6. **Leskovar Friderik,** delavec, Tržič, Prečna ulica 2 in **Zagorc Antonija,** delavka, Tržič, Dekliški dom, poročena 18. februarja.

7. **Klinar Franc,** kajžar in delavec, Dosloviče 17 v župniji Breznica in **Mežnarec Marija,** hčerka zemljaka, Selo 2 v župniji Breznica, poročena 19. februarja.

8. **Merkelj Stanislav,** delavec, Tržič, Ljubljanska cesta 1 in **Jošt Marija,** delavka, Tržič, Ljubljanska cesta 13, poročena 19. februarja.

9. **Nožarič Luka,** brivski pomočnik, Tržič, Cerkevna ulica 2 in **Kogoj Ana,** delavka Tržič, Na blekah 5, poročena 19. februarja.

10. **Zavrl Franc,** mizarski pomočnik, Bistrica 66 in **Gajgar Franciška,** Bistrica 66, poročena 20. februarja.

11. **Škantar Jožef,** delavec, Sveta Ana 83 in **Meglič Ivana,** Sveta Ana 62, poročena 25. februarja.

12. **Bertoncelj Jožef,** ključavničar v predilnici, Bistrica 57 in **Roblek Silvija,** delavka, Bistrica 54, poročena 26. februarja.

13. **Meglič Janez,** posestnik, Sveta Ana 25 in **Dovžan Ivana,** hči posestnika, Sveta Ana 29, poročena 26. februarja.

14. **Petrič Josip,** brivski mojster, Tržič, Glavni trg 29 in **Godnov Angela,** zasebnica, Tržič, Prečna ulica 6, poročena 26. februarja.

Februarja v naši župniji umrli:

1. **Meglič Franciška,** vdova - bivša gospodinja, rojena pri Sveti Ani 4. 3. 1852, poročena 7. 5. 1883, umrla pri Sveti Ani 35, dne 6. februarja.
2. **Golmajer Angela,** gospodinja, rojena v Tržiču 31. 8. 1872, poročena 2. 7. 1905, umrla v Tržiču, Mizarska ulica 1, dne 6. februarja.
3. **Ahačič Marija,** vdova - bivša gospodinja, rojena v Dolini 2. 4. 1852, poročena 10. 5. 1875, umrla pri Sveti Ani 5, dne 12. februarja.
4. **Rožič Katarina,** samska zasebnica, rojena v Tržiču 18. 4. 1874, umrla v Tržiču, Pod Kokovnico 1, dne 13. februarja.
5. **Cunderč Elizabeta,** vdova - zasebnica, rojena 3. 9. 1864 v Bludenzu, poročena 8. 8. 1889, umrla v Tržiču, Ljubljanska cesta 26, dne 18. februarja.
6. **Košir Helena,** žena posestnika in trgovca, rojena v Dolini 12. 9. 1855, poročena 4. 10. 1897, umrla na Bistrici 31, dne 23. februarja.

Februarska poročila od drugod:

1. **Meglič Kristina,** rojena 15. 12. 1905 pri Sveti Katarini 40, poročena 8. 1. 1933 v Šmartnu pri Kranju z **Benedik Janezom.**
2. **Markelj Franc,** trgovec iz Tržiča in **Juvan Marija,** iz Zagorja, poročena 27. februarja 1933 v ljubljanski stolnici.

Podpirajte Vincencijevo konferenco!

Za predstavnika in založnika: **Anton Vovk,** župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: **Dr. P. Gvido Rant, O. F. M.**
Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: **Srečko Magolič.**